

Zondag 3 januari 1915 – enige editie

Levensmiddelen voor België.

Van bevoegde zijde vernemen wij, dat de Nederlandse gezant te Berlijn, gesteund door de ambassadeurs van Spanje en de Verenigde Staten, zich tot de Duitse regering gewend heeft inzake het rekwireren van levensmiddelen in België. De Duitse regering heeft naar aanleiding daarvan aanstonds de verzekering gegeven, dat zolang de Belgische bevolking van elders voorzien wordt van levensbehoeften, generlei rekwisitie zal plaats hebben, noch van de in België uit het buitenland toegevoerde, noch van de aldaar reeds aanwezige voorraden. De nuttige werking van het internationale steuncommissie is aldus ten volle verzekerd.

Belgische vluchtelingen.

Een der redacteuren van Het Volk heeft op verzoek van de minister van binnenlandse zaken gisteren een vrij langdurig onderhoud met de minister gehad over de toestand van het vluchtoord te Nunspeet, ten einde de minister zijn indrukken van een kort geleden aldaar gebracht bezoek mede te delen.

De minister heeft met de meeste aandacht kennis genomen van de door de journalist aangewezen misstanden en de door hem nodig geachte verbeteringen betreffende de inrichtingen der loodsen, de vrijheid van beweging der vluchtelingen en de geest waarin het toezicht in het vluchtoord wordt gevoerd, en heeft ernstige overweging toegezegd van de door de journalist aangegeven denkbeelden ten einde in de medegedeelde misstanden verandering te brengen.

Brievenverkeer met België.

De Nederlandse consul te Gent, de heer K. J. Kuyk heeft het volgende bekend gemaakt inzake de consulaire postdienst voor Gent en de provincie Oost-Vlaanderen:

Alle brieven die afwijken van de volgende condities, zullen worden geweigerd of vernietigd en zullen dus hun bestemming niet bereiken:

- I. De brief mag niet groter zijn dan 1 vel van 11 x 21 cm en moet zeer duidelijk geschreven zijn en niet tussen de lijnen. Handelsbrieven zijn niet gebonden aan het formaat 11 x 21 cm.
- II. Er mag volstrekt niets over militaire of politieke aangelegenheden in gezegd worden.
- III. Er mag maar één enveloppe gebruikt worden en deze mag niet gesloten worden, moet dus open blijven.
- IV. Adres voor het antwoord moet zijn : Consul Kuyk, poste restante, Sas van Gent om te bestellen aan ...
- V. De afzender moet zijn naam en adres op de achterzijde van de enveloppe vermelden.

Alle brieven zijn aan een strenge censuur van het consulaat en van de Duitse overheid onderworpen. Gazetten, drukwerken en pakketten worden niet aangenomen.

Verzocht wordt geen dankbetuiging voor de te nemen moeite enz., enz., in te sluiten.

Het gebruikmaken van de geboden gelegenheid tot instandhouding van de handels- en familierelaties wordt op zichzelf als dankbetuiging aangemerkt.

Van het westelijke gevechtsterrein.

De officiële kennisgeving van hedenmiddag meldt:

De aanvallen, die de vijand in de oudejaarsnacht op vele punten van ons front deed, zijn gemakkelijk afgeslagen.

In de duinen van Nieuwpoort is een verwoed artilleriegevecht geleverd.

Bij Sint Joris zijn onze voordelen gehandhaafd.

Berlijn, 2 januari. Officiële kennisgeving uit het grote hoofdkwartier:

Vijandelijke aanvallen op onze stellingen in en nabij de duinen ten noorden van Nieuwpoort zijn afgeslagen.

Oostburg, 2 januari. Vanmiddag werd er weer geschoten in de nabijheid van de haven van Zeebrugge, ook vanuit zee. Behalve geschutvuur was ook geweer- en mitrailleurvuur te onderscheiden.

Dagboek van de oorlog. (KVdW).

Brussel, 20 december.

Als kerstgeschenk krijgen wij van de gemeentebesturen van groot-Brussel echt wit brood. Het brood was in de laatste weken, hoe dan ook nog ongebuild, weer veel beter geworden. Sommigen vonden het zelfs lekker, en maaglijders die ik ken, en geen ander brood meer eten, verklaren dat zij zich nooit zo gezond hebben gevoeld. Trouwens, het dient gezegd: sedert het uitbreken van de oorlog is het aantal zieken in Brussel zeer gering. Men is niet rijk genoeg meer om nog ziek te wezen ...

Bruin brood echter, en zelfs het beste, is nimmer wit brood. Nu gaan wij er hebben, iedereen gaat er hebben twee dagen lang. En nu zijn wij allen blij als kinderen om dat schamele geschenk; een eerlijke gezonde vreugde. Nieuwe les van de oorlog: ons tevreden te stellen

met het minste, om dankbaar te leren worden voor de geringste liefdesgave.

Een ander kerstgeschenk: de gouverneur-generaal schorst de wetten op militie en burgerwacht. De Belgen hoeven dus voorlopig niet te vrezen, vrees die bij sommigen bestond, voor Duitse dienst opgeëist te worden. De burgerwacht krijgt zelfs verlichting van de formaliteit, waarbij ze zich om de week bij het militair gezag moet aanmelden. Haar houding, vond generaal von Krawel, was in zulke mate bevredigend, dat ze zich nog slechts tweemaal per maand moet gaan tonen ...

Daarentegen is het ons verboden, zout uit een met Duitsland oorlog voerend land in België binnen te brengen, het weze keel-, zee- of kipzout. Ik bekken dat ik mij door dat verbod geenszins getroffen voel. Al is het zout weer schaarser en duurder geworden.

22 december.

Het middaguur loopt vol volk. Het middaguur, onder de trillucht, de huiverende ijslucht, is niet allen druk van mensen, maar ook van een nieuwe angst, die koortsige gesprekken uitlokt: gisteren heeft een Engelse tweedekker over Brussel gevlogen; het heet dat hij in het kerkhof van Etterbeek een bom geworpen heeft. Gaan wij te Brussel nieuwe gewaarwordingen ondergaan, minder aangename ervaringen opdoen? En sommigen denken: gaat Brussel eindelijk de ernst van de toestand geleerd worden? ...

Het drukke middag-Brussel van gespannen dagen, in onverkwikkelijke atmosfeer. - Als ik, midden in de Nieuwstraat, haast verblind ben door deze verschijning: een meisje van niet meer dan tien jaar, maar hoog opgeschoten. De gratie groeit aan hare naakte, sierlijke benen, langs het zeer eenvoudige, haast armoedige kleedje

dat tekent de ranke leest, naar de zakkende schouder-tjes, waar de magere, nog te lange armpjes hoeken. Het kopje, onder een groezelig wit viltje ivoor blank, is van een verbazend zuivere schoonheid in de donkere omlijsting van het korte haar, op nekhoogte als met een bijlslag recht gesneden. De grote, zwarte ogen kijken met een onbegrijpende en haast beangstigende verbazing, maar het mondje is open en vol betrouwen. Het meisje, het schone tienjarige meisje is de argeloosheid zelve, en slechts het rechte neusje verkondigt het toekomstige gebod.

Heel traag loopt het kleine meisje tussen de menigte. Aan een touw leidt ze een verwaarloosden hazewind, waar ze niet naar omziet. En er is als een licht om haar, en er is zeer zeker ijte om haar. Want schoonheid vereenzaamt, nietwaar, en wie te schoon is, is tevens armzalig alleen...

Arm, arm kindje, dat alleen zult wezen...

Sint Joris.

Het feit dat de Duitsers Sint Joris hebben opgegeven, heeft, naar aan de Tijd wordt geseind, bijzondere betekenis. Want daardoor werden de vorderingen bekroond, bij Lombardsijde aan de kust gemaakt. Terzijde, oostwaarts, land in, hebben de bondgenoten nu mede vaste voet en de tegenaanval is voor goed gekeerd. Thans moet nog de vijand van de smalle kuststrook tussen Lombardsijde en de zee verdreven worden. Daarom hebben de bondgenoten terug een zware kanonnade op Westende gericht ten einde het de Duitsers aldaar onhoudbaar te maken.

Terwijl de Duitsers nog hun geschut op Sint Joris richtten om onze troepen aldaar te verontrusten, hebben zij ook hevig de veroverde Belgische stelling ten zuiden van Diksmuide en het door de Belgen

daar geslagen bruggenhoofd onder vuur genomen. De Belgen hebben zich daar echter reeds geducht verschanst, en al was het bijwijlen schier onmogelijk het vijandelijk vuur te weerstaan, toch zijn zij erin geslaagd zich te handhaven en hun veroverde stelling te behouden.

Naar aanleiding van het bericht dat de hoogleraren Pirenne en Fredericq te Gent gijzelaars zijn, meldt een onzer lezers ons dat beiden thans ontslagen zijn en dat er gegronde aanleiding bestaat om aan te nemen, dat zij niet opnieuw lastig gevallen zullen worden.

Onder het hoofdje “De Belgische prinsessen” schrijft de Vingtième Siècle: Prinses Charlotte, de ongelukkige echtgenote van wijlen keizer Maximiliaan, heeft haar kasteel Bouchout bij Laken, dat door de Duitsers is ontzien, verlaten. De Oostenrijkse vlag is er na de intocht der Duitsers in Brussel gehesen, daar de prinses door haar huwelijk Oostenrijks onderdaan is geworden.

Prinses Stefanie verpleegt gewonden in een Hongaarse ambulance. Haar echtgenoot, graaf Lonyay, vecht tegen de Russen.

Prinses Clémentine en haar echtgenoot, prins Napoleon, vertoeven in Engeland en prinses Louise te Parijs.